

det Sag, som her er Tale om. — Denne Mand, som først havde virket i denne vigtige og vanskelige Post i 2 Aar for et Honorar af 500 Rd., fik her et Honorar paa 600 Rd., som senere er blevet til et Honorar paa 800 Rd., men vi maae huske paa, at det er i et Tidsløb af 10 Aar, at han har holdt et Cursus i de allervigtigste Sag ved den polytechniske Lærestanstalt for et Honorar, som ikke staar i Forhold til dets overordentlige Vigtighed. Nu er det ikke alene saa, at Billighed taler for, at dette Væbrelag bliver forhøjet, men der er det eiendommelige Forhold derved, at kun de Lærere ved den polytechniske Lærestanstalt, som ere fast ansatte, have Sæde og Stemme i Bestyrelsen. Saalænge den Docent, her er Tale om, altsaa kun har Honorar, er han, som repræsenterer et af de allervigtigste Sag ved Anstalten, udelukket fra Sæde i Bestyrelsen og Stemme over Anstaltens Anliggender. Ogsaa dette maa opfordre til at give ham den forandrede Stilling. Men dertil kommer det, som, troer jeg, for Folkethinget maa være det Allervigtigste, nemlig, at ikke alene, som Ministeren har sagt, et Udvalg har udtalt sig for ham, nei, at Folkethinget allerede een Gang tidligere har besluttet hans faste Ansættelse, saaledes som det nu foreslaaes her, og det er allerede en Navnættelse. Det var den 14de Marts 1854, at der her ved 3die Behandling vedtoges et Lønningslovsforflag, i hvis § 8 der netop tilstodes denne Docent og det Sag, han docerer, den Stilling, der nu foreslaaes at skulle gives dem. Folkethinget har altsaa allerede den Gang villigen indrømmet dette, der baade støttedes paa hans Sags Krav og paa hans personlige Forhold. Det nævnte Lovforflag udkom ikke som Lov af Grunde, der aldeles ikke laae indenfor Folkethingets Raadighed, og den stadige Udsættelse af Lønningsrevisionen har forhindret, at det Forflag, som Folkethinget engang har vedtaget, kunde blive ophøjet til Lov. Naar Forholdet er saaledes, forekommer det mig, at Thinget ikke bør tage i Betænkning at tiltræde Ministerens Forflag under Nr. 66. Det tiltrædes derved kun en Beslutning, som det eengang tidligere selv har taget, og som der ikke senere har været nogen som helst Tilfjendegivelse af, at det har faaet Betænkninger ved. Det opfylder et billigt

Krav af et vigtigt Sag ved den polytechniske Lærestanstalt, det opfylder en stærk Billighedsfordring for en Mand, der i over en halv Snees Aar har virket i en vigtig Stilling for et bestemt Honorar, og Grunden til en Nægtelse hviler kun paa et bart Princip, ovenikjøbet et Princip, som jeg ikke kan anerkjende Rigtigheden af, og som jeg troer, at navnlig de her i Salen, som ville haandhæve Bevillingslovens Betydning, skulle vogte sig for at anerkjende. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 66.

Steen: Stjondt den ærede oprindelige Ordspører for Finantsudvalget ikke er tilstede, kan jeg dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der i Posten Nr. 70 i Betænkningen, som angaaer Underviisningen i Chemi ved den polytechniske Lærestanstalt og Universitetet, er en saa stor Uklarhed tilstede, at jeg anseer den for at være et uheldigt Grundlag for Forhandlingerne her i Thinget. Jeg troer nu ikke, at det i nærværende Tilfælde vil afstedkomme videre Ulempe, men jeg kan dog ikke undlade at gøre opmærksom derpaa, fordi et saadant Forhold ikke let bør træde frem. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at det hedder i Betænkningen under Nr. 70, at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har „bebudet“ et Forflag, hvorefter det vilde søge normeret en Lector i Chemi ved Universitetet, og man skulde, naar man læser disse Ord, troe, at der ikke af Ministeren var stillet noget saadant Forflag; men saaledes forholder det sig ikke; jeg har overbevist mig derom ved at see Ministerens Skrivelse, hvori der udtrykkelig forlanges et saadant Forflag stillet. Da det nu imidlertid ikke er stillet, maa det formeentlig være, fordi Ministeren ikke har fastholdt det, og den ærede fungerende Ordspører har ogsaa udtalt, at han ikke stærkt har fastholdt det. Den ærede Minister har altsaa her fundet sig i at gaae ind paa, hvad der er foreslaaet af Udvalget, men jeg skulde dog mene, at det ikke er correct at udtrykke sig paa den Maade om Sagen, som steet er. Hertil kommer, at den hele Sag er fremskillet saa kort, at den bliver uforstaaelig for dem, som ikke iforveien ere inde deri, og dette træder ikke alene frem i Betænkningen,